

"KELEIVIS"

Geriausias Laikraštis.

Talpina gražiausius aprašymus, straipsnelius del moterų ir merginų ir pamokinius Angliškos kalbos. „Keleivis“ išeina kas ketvergas ir kaštuoja ant metų tik \$1. Adresuokit teip:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"

Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No. 46

Boston, Mass., 28 Gruodžio (December) 1905 m.

Metas I.

Zinios.

Revoliucija Rusijoje.

Visą pereiną sanvaitę buvo didžiausia revoliucija Rusijoje, o gal didžiausia kokia pasaulyje kada buvo. Zinios kasdien praneš daugybę užmuštų ir sužeistų, paliktų varge ir išvartų iš turtingų palocių.

Darbininkai rengė pradėti baisiausią straiką ant 21 gruodžio. Maskvoje prasidėjo viena diena pirmiau: visas miestas sustojo, rodos numirė viskas: fabrikai geležinkeliai, telegrafai ir visokios miesto įtaisos. Iš numirusio tykumo tuoju kilo baisiausias šturmas — kova darbininkų su kareiviais, kurie apiakinti caro ir ponų saudė savo brolius darbininkus.

22 gruodžio Maskvoje laikė susirinkimą 12 tūkstančių darbininkų Akvoriūme. ant kurių degančios judinančios prakalbos buvo girdėtis: kareiviai buvo apsupę mūrą, bijodami pasikėlimo. Laikraščiai platina energiją, kiek tik gali, kad stiprint darbininkus prie kovos ir atkalbinėti kareivius nuo tarnavimo carui. Proklamacijos sako: kareiviai vienykitės su mumi! Jieškokite laisvės su mumi! Jokia galybė negalės pasipriešinti prieš žmones vienybėje su kareiviais.

23 gruodžio dvi bombos buvo mestos ant policijos prefekto, išdalies namas tapo sudraskytas 2 žandarai užmušti. Nakčiai atėjus maištai pasididino: darbininkai užėmė kelias dalis miesto ir išplėšė dvi sankrovas muškietų, kurias išdalino žmonėms su patronais. Barikadai tuoju pradėjo augti ant gatvės Sadovaja.

Caro bernai tuoju pradėjo jieškoti žmones su šviesa nuo bokšto Saukarof ir kitų. Kareiviai susigabeno mašines skraiduoles ir prasidėjo baisiausia karė pačiam viduryje miesto. Darbininkai dabar nemiegojo: jie turėjo anglišką mašinę muškietą, kurią pritaise vienam mūre ir per langą gerai atsakė ant kareivių šūvių. Šioje kovoje žuvo labai daug darbininkų, bet ir kareivių ir žandarų žuvo nemažai. Darbininkus apėmė: 150. sako suarėštavo, užgrobė 18 muškietų, 15 revolverių ir 13 bombų. Vėliau darbininkai turėjo demonstraciją, ant kurios jen. Dauslabov šovė iš skraiduolių užprovių: nuo tada darbininkai pradėjo baisiausią karę prieš savo neprietelių.

Darbininkai užbarikadavo gatvę palė triumpo vartus. bet kareiviai persimušė, darbininkai turi vien tik revolverius, o kareiviai, žinoma, turi pilnai amunicijos. Darbininkai turėjo padarę plečius užimti staciją Peterburgo namus busiančios pasiuntinystės ir Banką, vienok Daubasovas viską patyrė ir dėjo visą savo šuns pajėgą šaudyti darbininkus.

Prieš Kalėdas Kūčios vakarą baisi karė atsivėrė Maskvoje, girti kazokai ir caro garbintojai mušė žmones ir vedžiojo nuogas merginas po gatves, prigulincias straikierių šeimynom. Straikieriai mušė iš visų pajėgų: seni, jauni ir merginos, teip kad prašvitus rytui penki tūkstančiai žmonių gulėjo ant gatvių, nemažai iškaistų su merginomis, kurios su narsumu nešė tai akmenis, tai gelbėjo sužeistus savo brolius ir pridavė jiems narsumą gintis žudintojus. Zinios praneša, jog penki tūkstančiai buvo užmušti ir 14 tūkstančių sunkiai sužeistų. Nežiūrint ant tos prazūties 30 tūkstančių straikierių rengiasi užpulti Maskvą, jie dabar stovi Orochosief ir su savim turi skraiduoles. Kova kruvina visur tik kyla. Gatvės upeliais kraujo papluko. Vėlesnės žinios praneša, jog iš 25 ir 26 gruodžio baisi karė buvo ant kampo Tversko ir Sadovija gatvės netoli stoties Bresto. Revoliucionieriai jų pačios dukteris ir vaikai gynėsi už barikadų su krautu ir telegramų stulpų ir tramvajų, kurie mažai galėjo atlaikyti baisią ugnį mašininių muškietų. Paskutinės žinios praneša, jog 10 tūkstančių revoliucionierių yra kritusių Maskvos mieste per pereiną 4 dienas.

Peterburge 60 tūkstančių kareivių apkrauti peiliais, pikliais ir kitokiais užmušėjistės įnagiais užploję visą miestą, vienok baisių straikų negali sustabdyti. Elektrikiniai darbininkai, kurie buvo suimti į turmą tapo caro paleisti, mat valdzia mislino, kad padės miesto šviesą operuoti, bet elektrikieriai nespėjo išeiti iš turmo ir vėl prisidėjo prie straikierių.

Zinios praneša, jog caro rodos kabinetas iš didesnių dalies pripažino reikalingumą duoti lygų balsavimą visiems žmonėms, bet caras ant to nepristojo.

Zinios praneša, jog jau ir kazokai Peterburge parodo kasdien nepaklusnumą, o tarpe kareivių, tai platinasi didžiausia caro neapykanta.

23 gruodžio darbininkai laikė susirinkimą vienoje moksleinėje, kurią tuoju apgulė kareiviai ir liepė issiskyrsti. Darbininkai pasipriešino ir susirėmimas tuoju kilo; darbininkai atmušė kareivius su revolveriais ir bombom, kareiviai nepoilegiam atsivėrė skraiduolė ir bombardavo moksleinę, pakol daugybę neišmušė, kiti pasidavė, matydami, kad viltis neišgelbės. Apėmė tik tą pulkėlį, kiti-gi varė ir varo baisią kovą.

Ryga. Rygoje jau kelios sanvaitės, kaip tęsiasi baisi karė tarp darbininkų ir kareivių. Randas atsijuntė 8 skvadronus kareivių, kurie apsistojo hotelyje dvare. Revoliucionieriai visur aptaisė dratus duriančius ir susitaisė sau barikadas, kada jau sutemė, žmonės pradėjo šaudyti į hotelį, kareiviai išgirdę, kad karė prasidėjo, bėgo iš hotelio, bėgdami per dratus labai susidurskė ir daugelis tapo užmuštų. Namų daugybė išdeginta, vargas didžiausioje prasmėje.

Aplinkėje Valk, 20 gruodžio tapo darbininkų išdraskytas palocius Barono Rehmfelsen. Palocių gynė atsiųsti kazokai, bet antgalo pritrūko amunicijos ir turėjo kelis palikę eiti amunicijos, Baronas teipgi pasikinkė arklį, norėjo pabėgti, darbininkai vienok baroną pasigavo, ir nuvežė į girią sniege paliko. Kazokus darbininkai sumušė ir visą palocių sudaužė, pasiėmė brangumynus.

Baronas Volf pabėgęs tapo išluptas iš lovos jo ločiam palociuje, bet gavo kaip nors su pačia ištrūkti, pasakoja, jog net septynis Volfo palocius darbininkai sugriovė. Zinios praneša, jog socialistai daro didžiausią tvarką, draudžia žmones nuo rūbavojimo ir užmušėjisčių, ir niekas teip gerai nesuvaldo žmonių, kaip socialistai.

Atsitikimai. Liutenantas Smitas paimtas į turmą, laimingai pabėgo.

Kunigaikščio Babrinskio turtai tapo sunaikinti per sukilusius žmones Bogorodičiuje.

Į Finlandiją Vokietija pasiuntė 2 laivų į Rygą ir Revėlį paimti savo žmones ir išgelbėti nuo mirties.

Du simtai tūkstančių darbininkų sustraikavo po visą Rusiją.

Iš Balašikos 15 mylių nuo Maskvos darbininkai buvo

uždare 15 angljonų ir turėjų kaipo užstatymą, kad caras darytų mainų, paleisdamas suimtus iš turmų. Bet vėliau angljonus paleido vaziuoti į Angliją.

Tukume, Kurlandijoje buvo baisi karė tarpe darbininkų ir kareivių; sukilimas prasidėjo 12 gruodžio, kada miesto žmonės liepė kapitoniui Mueller'ui iškraustyti kareivius iš viso 100. Kapitonas buvo sutikęs, vienok vėliau kilo maištas; žmonės apsiypylė stubas ir per langus šaudėsi su kareiviais; prisiėjo partraukti netik daugiau kareivių, bet ir skraiduoles parvežti. 400 likosi užmuštų.

Tamsybė didžiausia painė.

Zinios pareina iš Peterburgo, būk kaimiečiai, kurie tik, jog caro visa padermė paeina nuo Dievo, būk caro kūne yra Dievo kraujo. Tie kvaili žmoneliai popų nuo amžių laikomi po disciplina kvailio tikėjimo, kyla pulkais gaujos ir gina caro galvą ant stacijos Yelna ant geležinkelio Kijevos ir Voronežo; tie apkvailinti skurdžiai išpiovė straikierių visas šeimynas.

Zinios iš Lietuvos. Paskutinę sanvaitę žinios pareina be perstojimo iš Lietuvos, būk lietuviai atidengė jau respubliką visoje Lietuvoje ir keliolika tūkstančių perėjo į Vitebsko gubernę su mierių atimti tą gubernę ir prigerkti prie Lietuvos. Kiek tame teisybės yra dar sunku atspėti, bet kad jie kovoja, tai nereik abejoti.

Iš Amerikos.

Pakėlė mokesčių.

New Yorke 100 tūkstančių darbininkų prie budavojimo linksmi šventė Kalėdas, išgirdę, kad mokesčių bus pakeltos ant ateinančių metų.

Caro tarnas.

Philadelphie, Pa. 24 gruodžio socialistai laikė susirinkimą vienam teatre, ant kurio kalbėjo B. Hauford iš New Yorke. Jis išrodė baurumą valdonų, ypatingai caro. Policmonas norėjo jį sustabdyti, bet kad neklaušė, jis atsivėdė daugiau policijos, bet kaip daugiau atėjo, socialistai pradėjo ruskai kalbėti, ir teip nieko nesupratę policmonai nuėjo namo.

Simpatija vagšam.

Taunton, Mass. Prieš pat Kalėdas lenkė, Liudvika Kapinas nuėjo į T. Marvelio lauką ir nusikirto aglaitę ant Kalėdų. Marvel didelis tur-

čius apskundė merginą, kuriai prisidėjo užmokėti \$25 Žmonės būriais pradėjo eiti į kortą ir siūlėti tuos pinigus už merginą, kap parodyti simpatiją merginai, o panieką turėniui.

Zinios iš pasaulės.

Berlin. Vienas statistikas Kuhne praneša, jog moteris pradeda mažėti, jįsai sako Luxemburge 1890 metuose buvo 1002 moteris, ant kožo tūkstančio vyrų, dabar jau yra tik 999 moteris ant 1000 vyrų. Jo statistikos parodo, jog Austrijoje, Švedijoje, Šveicarijoje moteris gema rečiau.

Budapeštas, Hungarija. Nesutikimai tarpe Austrijos gyventojų ir nepasikakiniams darbininkų kasdien girdimas. Žmonės reikalauja visiem lygaus balsavimo.

Naples, Italija. Kunigaikštis ir kunigaikštienė iš Aosta, artimi giminės karaliaus, suvažinėjo su automobilium moterį; tuoju sustojo ir paėmė moterį pas gydytoją. Mat senovėje būtų į turmą įmetę, kad nuo kelio nepasitraukia, bet dabar jau socialistai juos prie žmoniškumo privarė.

Berlin. Ateinanti mėnesį Vokietijoje socialistai rengia 120 demonstracijų, nors randas iš laiko uždraudė. Ant demonstracijų ketina pribbti Maxim Gorkij iš Rusijos. Gorkis yra užkviestas ir į Ameriką.

Paskutinės žinios. Iš Maskvos praneša, jog 200 tūkstančių revoliucionierių — vyrų ir moterų mušasi iš visų galių. Kareiviai paalsinti. Revoliucionieriai krinta kaip musės. Baisi kova.

REIKALINGAS

GERAS ZECERIS.

Atsiszaukit in „KELEIVIO“ Redakcija.

Vietinės Zinios.

Oras labai gražus visą pereiną sanvaitę, ypatingai Kalėdos buvo šviesios, malonios. Kalėdos atėjo, o dar šalčių didelių nebuvo.

Utarninke 26 gruodžio buvo prakalbos ant Fanual Hall, kalbėtojas vakaro buvo Jack London, salė prisigrūdo su žmonėmis teip, kad daugelis už durų pasiliko — netilpo, buvo daug reporterių, politikierių ir vienas kunigėlis, mačiau, stovėjo tarpe susigrūdusių žmonių. Susirinkę labai nusistebėjo, kad pamatė sėdinčią motiną Jones, garsingą vadovę Amerikos straikierių. Vėliau kada ji buvo perstatyta kalbėti, žmonės plojo rankom su didžiausiu smagumu apie perpusę valandos. Trumpai ji kalbėjo, bet kožnas žodis reiškia vienybę darbininkam, o prapultį tranam. Toliau perstatė Jack London, garsų autorių, kuris kalbėjo virš poros valandų. Kalba jo buvo labai pamokinanti — jįsai aiškiausiai nurodė apie išdėvėtą sistemą gyvenimo ir parodė naują, prie kurios žmonija keliauja, apie tai vėliau ir plačiau aprašysime.

Ketvergo vakare 28 gruodžio bus konferencija visų tautų į po Rosijos jungo dėl apkalbėjimo apie padarymą didelio apvaikščiojimo Bostone ant 22 Sausio kaipo atminimą užmuštų darbininkų Peterburge praėjusiam Sausyje. Šioje konvencijoje ims dalyvumą latviai, lenkai, armėnai, žydai ir lietuviai, o gal dar ir daugiau. Nusidavimus nuo konferencijos lietuviams praneš ateinančią nedėlią ant lietuvių salės. So. Bostone.

Nedėlioje 31 gruodžio prieš Naujus Metus Ukėšų Kliubas parengė prakalbas. Ant lietuvių salės 2-rą val. po pietų. Taigi kožnas brolis labai gerai padarytų pranešdamas šią visiem konoplacžiausia ir pats ateitų. Moteris vyrai ir jauni 15-16 metų vaikai ir mergaitės reikia ant prakalbų kvatinti. Ant susirinkimo pasirodavosim, kad ir mes lietuviai imtume plačiausią vietą tame tarptautiskam apvaikščiojime. Viskas bus geriau pranešta nedėlioje, dėlto visi ateikite.

Balius Suvienytų Draugysčių buvo gana skaitlingas, bet galėjo būti skaitlingesnis kad visi būtų supratę, jog tie pinigai eina dėl prieglaudamos namo seniems žmonėms.

Būrelis So. Bostono chor ir muzikantai per Kalėdas pietų turėjo gražų draugišką susirinkimą po bažnyčią; pasilinksmino ir padainavo kelias dainas: Teip miela mūs Tėvyne; Tu Lietuva, tu Dauguva; Birutė; Didi garbėjum. Kad balsai lietuvių skamba, širdis atgijimą čia.

SANKAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Sėkma kas ketvirtą

Kas mėnuo ant metų \$1.00
I užmas: \$1.50

Rašydami į redakciją, adresuokit

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti ateikit ant

52 B. Street,

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$.50

One inch one month \$1.00

One inch one year \$10.00

All communications should be

addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
JANUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879.

In Skaitytojus.

Brangūs Broliai:— Su šiuo
mi pranešam jumi, jog „Ke-
leivis“ nuo Naujų metų bus
padidintas ir kiek galint pa-
gerintas: mėgisim talpiti to-
kias raštas, koki jums būtų
reikalingi ir naudingi iš visų
šonų gyvenimo; taip kad bus
ir žinios, ir mokslai straip-
sneliai ir juokingi skaitymai,
žodžiu sakant, kad užimtų
kožną žingsnį mūsų gyveni-
mo ir pridotų energiją vesti
tolesnę kovą su kasdienais
vargais.

Kartu pranešdami apie pa-
didinimą „Keleivio“ prane-
šam, jog mokėstis teipgi pa-
sididįs ant 25 centų ant me-
tų; vietoje vieno dolerio, bus
doleris ir 25 centai. Kas už-
sirasys pirma Naujų Metų,
tam mokėstis yra ta pati, do-
leris.

Padidinam mokėstį dėlto,
jog per daug yra darbo, ypa-
tingai bėmainant adresus kas
savaite, persikelusių skaity-
tojų.

Pasitikim, jog tą permainą
skaitytojai palaikys už gerą,
ir kurių laikas užsibaigė,
malonės atnaujinti prenume-
ratą, užsimokėdami ant toles-
nio laiko. Toliau linkim jumi
laimingų ateinančių Naujų
Metų. „Keleivio“ Red.

NAUJI METAI.

Apmislinus visas metų
šventes, gal nerasiu taip
svarbę šventę, kokią užima
NAUJI METAI. Iš mate-
riališkios pusės, Nauji Metai
padaro didelę permainą viso-
kioje išdirbystėje: kožna
dirbtuvė, kožna krautuvė,
kožnas ūkininkas daro sau
atskaitas iš visokių įėjimų
ir išėjimų, ir daugelis dažino
savo stovį, tik atėjus naujiems
metams. Iš dvasiškos pusės
teipgi būna daugelis permai-
nų: prieš Naujus Metus gali
išgirsti tūkstančius žmonių
ketinančių pradėti naują bū-
dą gyvenimo; vieni įpuolę į
piktus papratimus, kaip gir-
tuoklystę, arba kitoki papra-
timą naikinančį sveikatą, za-
da juos pamesi. Kiti vėl ke-
tina pradėti rinkti uždirtus

savo metus, dėti vieną prie
kito, kad rinkti sau šiltą
pastogę ant šventės. Yvai-
rių yvairiausių prizadėjimų
žmonės tvirtai ketina laikyti
vis nuo Naujų Metų. Nau-
jas Metas yra periodas žmo-
gaus gyvenimo, kuris priver-
čia kožną apmąstyti apie pra-
tę, vargus ir linksmybes;
kas kenčia vargą, tas ketina
iš jo išsisukti, kas plaukioja
turtuose, tas rūpinasi apie
naujas žaisles, kaip save kuo
nors nauju pasivyti, ir kaip
praleisti laiką linksmybėse.
Niekas sau blogo nevelija,
kožnas vis mįsina ko augš-
čiau stovėti, už ką ir toji tai
mėlis priverčia žmoniją prie
baisios kovos. Kova pasau-
lėje eina metas nuo metų be-
veik ta pati: štai kūdikis ko-
voja su motina už krūtį; štai
tėvas su sūnum, pykštasi už
turtą, artimas su artimu ko-
voja už mažus diktelius; tau-
ta kovoja su tauta už šalis —
viešpatystes; o štai didžiau-
sia pasaulės kova yra vargo
su turčium arba darbininko
su turtiškų valdytoju. Šita
paskutinė kova yra dideliai
svarbi ir naujauja kova už
būvį, kada ji kas iškovota,
mokslinei sako, jog mate-
riališka kova pasilėję pasi-
baigs. Šitoje kovoje darbi-
ninkai reikalauja panaikinti
pinigą, kaip tarpininką, ku-
ris padaro vieną turčium, o
kitą vargšą, o į pinigą vieta
įvesti darbą, kuri būtų visų
viršiausia vertybė pasaulyje,
už kuri ne auksas, ne bran-
gus akmenai nebūtų vertesni.
Ašiu yra supras, jog dar-
bininkai turi ties: štai dabar
paimkim, žmogus turi 15
tūkstančių dol., nuo kurių
jis gali gauti kokią pro-
centą, tokiu būdu jis gauna
600 dol. ant metų jam parei-
na netoli apie 2 dol. ant die-
nos, taigi ant to procento jis
gali liuosai, gražiai gyventi
be jokio darbo. O kiek tai
yra tokių, kurie turi daug
daugiau — milijonus. Visi
tie žmonės nereikalauja dirb-
ti, vienok jie turi maitintis,
ir kas kiti už juos dirbti.
Daugelis sakys: je tuos pini-
gus uždirtu, bet ar tai prisiziū-
rėjęs pamatysi, kad negali-
ma sunkiai kasdien dirbti,
gauti dolerį ant penos ir to-
kią sumą uždirti, kad iš
procento gyventi. Taigi mes
turim atrasti, kaip tie žmo-
nės pinigų uždirti: pasaulė-
je yra dabar teig surėdyta
tarpe žmonių, kaip kad tar-
pelaikinių žvėrių, vilkas ap-
gali stiną, tai jis pasipiau-
na ir padėta lapę apgali žui-
kį, tai juom ir mirta, žodžiu
sakant žvėrys dūskantieji
mirta vienas kitą. Žmonės
nuo pradžių atsiradimo žmo-
gaus tą laukinių žvėrių siste-
mą iki šiandien palaiko, ir jie
tokiu pat būdu kariauja už
geresnę būvį. Joga mes pa-
tektume į bandas laukinių
žmonių, tai te rastume lygiai
tokį būdą, kaip tarpe žvėrių,
nes rastume, kad žmogus
žmogų užmaša, ir jo kūną
suvalgo. Tarpe apsviestų
žmonių žmogus kūno neval-
go, bet užtai yra būdas atim-
ti nuo žmogaus jo maistą, ku-
rį jis valgo su pagalga pini-
go. Pinigas tarpe apsviestų,
tai yra būdė — maistas, su ku-
ria laukiniai žmonės užmaša
savo auką. Kaip žmogus bū-
ti, tai aš sunku sapnuoti. Šia-
dien imant per visą pasaulį
užgema, sakysim, milijonas

vaikų — mūsų papratimas
sakyti, jog visi tie vaikai lei-
ti nuo Dievo, ateina čionai
gyventi valandą. Iš milio-
no vaikų rasim, jog aštuones-
dešimtas procentas gema iš
motinų, kurios iš prieštasties
biednystės negali po gimdy-
mui nė pasilsėti kelias die-
nas, jos turi griebtis prie
darbo, kad nuo bado atsigin-
ti; turčių vaikai gema ir ran-
da sau palocius pastatytus.
Teip mes visi gimėm keli, ke-
liolika ar kelios dešimtis me-
tų atgal. Daugelis žmonių
sako, jog turčiam Dievas da-
vė, tai jie turi, bet ištikro,
kad pasiūrėtume į praeitę,
tai atrastume, jog mes tėvai
vergavo — dirbo tiem tur-
čiam, užtai jie pralobo, mes
ir vergaujam ir toliau juos
lobinam, ir mūsų vaikai ver-
gaus, jeigu surėdymas žmo-
nijos nepermainys. Dauge-
lis sako, jog senoje senovėje
žmonės buvo turčiai, ir da-
bar yra, tą sako tik tie, kurie
nieko neskaity, nepazįsta nė
kiek istorijos; daugelis visai
negali skaityti, bet šneket
gali, ir pakol toks žmogus dar
gauna šoki-toki maistą, tai ir
varo sau disputus. O kas tik
skaity, tas aiškiai randa, jog
žmonės pralobo tik kitus ap-
lūpdami. Štai dabar po mūsų
akių, kiek žmonių pinigų nu-
neša visokios bankos, mūsų
rens kompanijos, vagia nuo
žmonių milijonais. Pinigą
išnaikinus, o įvedus į pinigą
vieta darbą, teip kad kožnas
žmogus užgims rasti sau
darbą, ir tas būtų jo pinigų.
tada tokių vagysčių niekad
neatsitiktų, nes jeigu norė-
tum kito darbą pavogti, tai
turėtum jį vietoje dirbti, o
tą darant nieko nenuskraus-
tum.

Tas yra tik trumpas ap-
mąstymas, kad mes galėtume
lengviau suvesti mūsų rokun-
dą iš praėjusio metų gyveni-
mo; kad aiškiau pamatytu-
me, ką mes turim persistaty-
ti veikti ant ateinančių metų.
Mumi turi būti gėda, štai ši-
tos regyklos iš praėitų metų;
tingėjimas apsilviti savo
stubas ir patį save; mėgini-
mas padaryti gyvenimą iš ka-
zyrių lošimo; mėginimas gir-
tuoklyste atjausti linksmą
gyvenimą; mėginimas su mal-
da atlikti visus reikalus žmo-
gaus, kurie reikalauja proto,
darbo ir pasisvertimo; mėgi-
nimas savo vardą pakelti per
atėjimą ant susirinkimų ir
bekeliant riksmą kartais
prieš tokį žmogų, kuris tiek
pat išmano, o dar gal ir ge-
riau; tai yra biauursias
daigtas, kad ant kito užma-
nymo neprisirengi su išmin-
tingu paaiškimu ir išrodymu,
bet ko greičiausia užspuola
ant ypatos ir niekina. Tas
stabdo kylimą prie moko-
lo, dėlto jog daugelis šimtą kar-
tų geresnių žmonių už tą rik-
smą, pasibiauri iš susirinki-
mų ir daugiau neina, rodos
bijodamas būti apterštu, iš-
niekintu be jokios prieštasties.
Daugelis turi sau nusikalę
nuomones, būk jie yra moki-
ti, jiems nereik nieko skaityti
nė protauti, ir toki daugiau-
sia savo plikžolį bijo po kar-
čiamas platina. Mumi turi
būti gėda, jog mes tiek liuo-
sų valandų praleidžiam be-
reikalingai ir nepasimokinam
suprasti, kodėl tiek daug su-
augusių vyrų stovi par dar-
baviečių vartus kožną rytą ir
negauna darbo; kodėl tiek

plėšimų, užmušėjusių, ir
patudysčių atsitiko pereitam
metė; kodėl tūkstančiai kū-
dikių suvargusių, sunykusių
dirba fabrikuose, kuriuos su-
lyginus su bent kokio gyvu-
vio amžium, jie yra labiau
varginami. Kodėl kraujas
upeliais liejasi Rosijos vieš-
patystėje. Šitas dvidešimtas
amžius, baigiasi 2 tūkstančiai
metų nuo gyvenimo žmogaus
anfsvieto, kuris mirė, kad
parodyti teisybę, o mes per
tiek metų neismokom dar jo
suprasti. Metas, senas me-
tas lieka užpakalyje mūsų iš-
dėvėtas pasenęs, su neteisy-
bėmis, skriaudom, kraujais
ir gyvastim, nužudytas toli-
nais ir lieka. Mes žengiam į
naują metą, ir kas iš mūsų su-
stos ir pamislijs apie savo gy-
venimą; kožnas pripažįs sau
naują uždutę netik būti do-
rais, darbščiais, bet kartu bū-
ti ir philanthropais kalbėti ki-
tus prie ramybės, mokslo, su-
sapravimo ir vienybės.

Naujas metas yra mūsų
laimė, mūsų linksmybė, ir
mūsų garbė istorijoje, kurią
skaitys mūsų ateinanti gen-
tė — sūnys ir dukteris.
Bet kad jis tokis būtų, mes
turim prizadėti, griebtis mok-
lo, mokyti kitus teisybės, ne
melo, nė burtų, tik teisybės,
šventos teisybės! Šelpti moks-
lą daugiau už viską, nes tą
darydami mes paseksim dvasi-
ją, kuri išves mus iš vargų,
neteisybių, kranjo ir žudys-
čių, iš ko neišvėdė mus joki
būrai, joki apgavimai, į ku-
riuos mes trumpaprotiškai tie-
kėjom. Rašant man šiuos
žodžius, širdis mano, rodos
jaucia kokį kilnojimą, jaučia
suspaudimą ir šiurpulių ei-
na, apmislins, kod visi tie
žodžiai įrašyti neįstengs pa-
krutinti tave, brangus drau-
ge prie rūpesties prie kovos,
labiausia prie kovos darbi-
ninkų už geresnį kasnį duo-
nos. Tu papratęs kovoti
vienas, visai nematai, jog mes
visi galim daug didesnę kovą
užvesti, tik kožnam iš mūsų
reikia save neapleisti, lavin-
tis ir išlavintą savo dvasią
vienyti su kitais išsilavinu-
siais ir visi žengkim su vilčia
pagerinimo būvio ateinan-
čiuose metuose.

Korespondencijos

NESIDUKKTI APGAUT.

Pranešu pasergėjimą vi-
siem lietuviams, kad M. Gettch
27 Hud-on ave. Brooklyn,
New York yra prigavikas, ji-
sai buvo apsigarsinęs „Lietu-
voje“ ir „Keleivėje“ su me-
dikalogijos kuyga, už kurią
kvietė prisistų \$1.00, bet nu-
siantus dol. prašė kito, ir
antgaldo nieko neatsiuntė.
Dėlto broliai reikia apsižiū-
rėti su tokiais, tegul prisun-
čia siuntinį ant ekspreso C.
O. D., o tada apžiūrėjus, ga-
lima nusiųsti pinigų. O
jeigu nebūtų kas reikia, tai
pinigų jam nesiųstute.

A. V. Savukaitis.

SPRING VALLEY, ILL. Oras
gana gražus ir nešaltas. Dar-
bai eina gerai; vienas šafts
buvo sustojęs, bet nuo perei-
to mėnesio pradėjo eiti. Žmo-
nės sutikime gražiai gyvena,
ir girtuoklystę, rodos, bando
pamesti.

Teipgi pranešu, kad žm-
nės nesiduotų apsigauti M.
Gettch, kuris garsinasi per

„Keleivį“ ir kitur su medika-
logiška knyga, jis yra apga-
vikas ir niekas — jam pi-
nigo nesiųskit. J. Mockaitis.

—o—

HOBOKEN, N. J. Tiktai
per upe nuo New Yorko per-
siklęs rasi Hoboken. Lietu-
vių čionai apie 15 šeimynų ir
netoli dusek tiek pavienių.
Darbai čionai kartu ge-
rai; dirba žmonės daugiausia
prie laivų, kurie ateina iš
Bremeno, Hamburg'o, Rot-
terdamo ir iš Skandinavijos.
Mokėstis čionai gauna po 30
c. ant valandos, o naktimis
moka po 45 c., tokiu būdu
nekurie uždriba ir po 20 dol.
ant savaitės. Tautiško su-
sapravimo tarp lietuvių nėra
ir visai jiems tas nerūpi. Ves-
tūvių teipgi čionai nebūva,
nes merginų nėra, užtai vedu-
siejie kotankiau pačiuojasi,
mat inėjo į madą persimainy-
ti pačiom; ypatingai moteris
labai prie to linke, tik neži-
nia, ar tai daro iš vargo ar iš
išdykumo. Tas mainymas
pačių kartais įtraukia į dide-
lį vargą tuos žmones, bet ka-
da-gi jie neužsiima nieku ki-
tu, tai ir maudosi po savo pa-
gamitą purvyną. Prašau tai,
kad žmonės žinotų, kur pa-
čias gali permaitinti, Hobo-
kine, jei jų šūs loska! Čionai
jų turgavietė.

J. V. Amerikietis.

—o—

ANSONIA, CONN. 10 Gruo-
dzio ant politiško lietuvių
susirinkimo M. Vokietaitis
laikė trumpą prakalbą, jįsai
nurodė, kaip mūsų broliai tē-
vynėje kovoja su cariška ga-
lybe, koki jie vargą kenčia iš
nedatekliaus; toliau sulygino
mūsų gyvenimą čionai Ame-
rikoje nurodijdamas, kaip
laisvai čionai mes gyvenam
susyginus su mūsų bro-
lių gyvenimu Lietuvoje. Mes
čionai gyvendami, ko tik gei-
dziam viską išgalim, bet mu-
sų broliai turi dar įieškoti
laisvės ir teisybės su kardu
rankose. Kitaip laisvę jie
negal gauti nuo terono caro,
kaip tik su mokslu ir kardu,
su tuom tik jie gali tą caro
tironystę nusimesti. Ta jų
kova yra svarbi jiems, mumi
ir visai pasauliui, todėl mūsų
prideryste juos šelpti kiek
tik mes išgalim, paaukauda-
mi jiems pinigų ir ragindami
savo draugus, kad kožnas
prie to prisidėtų. Kliubas
užmanymą priėmė ir paauka-
vo penkis dol., pinigai pri-
duoti kovojantiems per „Ko-
vos“ redakciją. Toks tai
puikus pasiėlgimas, ir ant to-
liau broliai Ansoniečiai au-
kauti ir prie aukų kitus kal-
bėti, nepamirškim, pakol ko-
va mūsų tėvynėje neatsieks
reikalavimų mūsų brolių.

M. Vokietaitis.

—o—

So. BOSTONO KLIUBAS. So.
Bostono Kliubas turėjo savo
susirinkimą 21 gruodžio, ant
kurio nutarė paaukauti 15 dol.
ant revoliucijos. Priė klubo
paaukautų dar keli draugai
ypatiskai paaukavo: P. Kor-
zonas 1 dol., A. Žvingilas 1
dol., J. Pacevičia 15 c., S.
Lingevičia 50 c., M. Paltana-
vičia 50 c., matėsniem aukom
45 c.; viso, \$18.45. Pinigai
priduoti Bostono Rev. Kom-
itetui.

Ką nuveikė praėjusiuo-
se metuose.

Praėję metai buvo mūsų
didelė darbymetė ant tautiš-
kos dirvos; nuo 22 sausio, ka-
da caras išsaudė daugybę
žmonių pas savo palocių, pra-
sidėjo labai didelis bruzdėji-
mas tarpe visų suprantančių
visuomeniškų reikalus; kož-
nas pradėjo mislioti apie iš-
liuosavimą tėvynės. Po su-
šaudymui žmonių Peterbur-
ge mėnesije sausio per kiek
laiko, rodos aptyko, bet su
kartu žinios pranešė apie su-
draskymą kunigaikščio Ser-
gijaus vasario 17 dieną, tas
sukrutino visus žmones ir į-
davė didelę energiją. Areš-
tavojuimas Maximo Gorkio
buvo kitas didelis sukruti-
mas. Kovo mėnesije žinios
pradėjo pranešti darbininkų
pasipriešinimą valdziai Kurs-
ke, Bielostoke po keliolika
aukų krito. Darbininkų ko-
va prasiplatina į visas šalis
Rosijos. Liepos mėnesije dar
brangsnės žinios pradėjo
plaukti apie kareivių sustraik-
kavimą ant laivo Potomkin
ant juodųjų marių. Tos ži-
nios ir vėliau kiti sukylimai
pridavė nemazą gyvumą mum
amerikietiams — privertė rū-
pintis rinkti aukas ir gelbėti
savo brolius Lietuvoje, nes ir
tę sukruto visi, iš pavasario
laikė susirinkimus, siuntė
prašymus pas carą, reikala-
dami žmoniškų permainų.

Dabar žinios praneša apie
pasikėlimus, ismetimus rus-
kų mokytojų ir lietuviškų
mokyklų, įvedimas lietuviš-
kos kalbos į mokyklas teip
išvaikimą ruskų raštininkų
iš kanceliarijų, o į jų vieta
partraukimą lietuvių. Dauge-
lis visokių žinių, nuo ku-
rių Amerikos lietuviai nema-
zai nusistebėjo išgirdę tokias
permainas. Kiti, o labiau-
sia buvė kareivijoj, ir dabar
dar netiki apie visokias pa-
darytas permainas Rosijoje ir
dang kenkia. Kada mūsų
tautiečiai vėro kovą su caru
— lieja kraują, mes nemie-
gam, renkan aukas. Iš Ame-
rikos šią vasarą abelnai i-
mant nuėjo milijonai dol.
dėl sušėlimo kariaujančių,
daugiausia surinko žydai.
Lietuviai surinko apie 3 tuk-
stančius. Bostone ir aplin-
kėse surinktu \$433.45 dange-
lis pasiėventė per vasarą pa-
tįs dėjo aukas ir kitus para-
gino, o dar tūkstančiai nieko
o nieko nedavė dėl pagalbos
Lietuvos. Baznyčioje ant
prakalbų surinkta 235 dol.,
tad iš viso dėl labo Lietuvos
parinkta 669 dol. Kaip tai
mazai sulyginus su dideliu
reikalu Lietuvoje, bet žiū-
rint į kitas kolonijas reikia
pasididžiuoti. Cambridge-
porto tautiečiai labai daug
pasidarbovo dėl labo revoliu-
cijos. Darbai ir aukos atne-
sė ir atneš mum daug gero
kaip galuina išliuosuosim
Lietuvą.

—o—

Keleivio Redakcija už ko-
respondencijas ir apgarsini-
mus neatsako.

Kas nori permaitinti adre-
są, neatbūtinai seną ir naują
savo adresus reikia priduoti,
nes jeigu priduođa tik vieną
naują, o seno ne, tai negali-
ma knygoje surast, tokiu bū-
du ir negaunate laikraščiu.

— Klausyk, Maikė, kurtu buvai visą dieną Kalėdų?

— Tėvai, aš buvau prie išganymo armijos pavalgiti pietus, reikia nors kartą ant metų žmoniškai pavalgiti.

— Ar gerai gavai pavalgiti?

— Tėvai, valgėm ir gėrėm vis, kiek tik norėjom su giesmėmis ir pamokslais, kad aš gaučia kasdien teip pavalgiti, tai tuojau reiktų man didesnių šėverų.

— Na, tai, vaikė, padėkavok Dievui ir tiem žmonėms už jų tokį malonumą.

— Tėvai, nors aš tų su jais valgiau, bet dėkavoti visai nematau už ką; tu, tėvai, žinai, jog ir aš per metus dirbau, ir žinoma, dirbdamas uždirbau šį bei tą, o kad savo uždario negavau, tai dėlto turbūt kas kitas už mano uždario pietus sau išsikėlė, tai jeigu kas kitas mano uždario nuo manęs nusuko, tai aš einu ir valgau su išganymo armija, ir visai jiems nedėkavojau, nes kam to reikia, jeigu toks ant svieto padėjimas?

— Vaikė, tu teip nesėkėk, mano tėvas mane pamokino, kad už miltų išdystę padėkavoti, tai dėlto ir aš tave pamokinu, ir turi būti dėkingas tiem žmonėms, kurie tave teip gardžiai pašėrė.

— Tėvai, aš suprantu tavo dėkingą širdį, dėlto aš noriu su tavim atvirai ir tikrai pasikalbėti, štai aš tau privesiu paveikslą, ir tu pats apsparsyk: Aš dirbau per visus metus po 50 c. ant dienos; skubinau, bėgau nuo ryto iki vakarui, ir kozną nedėlia gavau, tik 3 dol. pelno, na tu žinai, tėvai, kad to pelno mažutėnka, tik tai ant rupaus malsto, drapaną aš turiu rasti, nes nusipirkti nėra už ką. Tai gi, kaip tau rodos, tėvai, ar tai man teisingai apmokėjodavys? Pagal darbą davo nuomonę. Tai jis sako, jog dar ir per daug jis man mokėjo, aš, mat iš to negaliu gyventi.

— Bet klausyk, vaikė, darbdavys neturi jokio susirūšimo su išganymo armija, kuri rūpinasi, renka pinigus, o paskui suaukia matus vaikus ant Kalėdų ir gražiai juos pavalgydina.

— Tėvai, tu senas ir nesupranti šitų reikalų! ar gi tu matiai kada, kad vezimas arklių vežtų? Matai, tėvai, tau viską reikia aiškinti, kaip mažam Jonukui.

— Na tik žūrėk, ką šneki, Maikė, kad negautum per neprašta. Geriau pasakyk man, kodėl tu nenori dėkavoti išganymo atėjimui už geresnį pietus?

— Taigi, tėvai, aš ir ketinu tau pasakyti!

— Dėlko gi, pasakyk!

— Dėlto, tėvai, kad mes biedni vaikai, išganymo armija, tai esame du pulkai žmonių, kuriuos papėrėjo šitas nelemtas surėdymas. Bet

mės biedni vaikai esame vyresni už išganymo armiją, dėlto kad mes pirma atsiradome — pastojome biedniais, nusikriaustais per turčius, o paskui mus užgimė ir išganymo armija, kuri mus pašėrė kartą arba du kartu ant metų, užtai gauna progą rinkti nuo turčių pinigus, kurie tuos pačius pinigus nuo mūsų pavagia, kad mes jų fabrikuo vėse dirbam. Dėlto aš nedėkingas išganymo armijai.

Moteriu ir merginu dalis.

Brangios seseris: — sveikinu jus ant Naujų metų linkėdamas jumi sveikatos, linksmybės ir laimės! Ypatingai tau Dzūkė — Barbe, Marijona ir Katarina. Jūs mėginate pasirodyti darbininkėms ant moteriškos dirvos pereituose metuose; jūs dvasia ir darbas reikia tikėtis, jog atnešė nemažai gero. Aš — širdingai meldžiu jį ir toliau prie to darbo, nes matote, kaip mūsų tauta yra pasilikusi moteriškuose darbuose; mūsų moteris yra vergės, vergės jas daro nesumanumas. Jos nėra vergės prispaustom gyvenimo, bet vergės nežinios, neišsitobulinimo, daug jos nukentė visokių nereikalingų vargų ir bėdų. Reiktų jas iš to pakrutinti, pakelti, išrodinėti geresnį būdą gyvenimo ir padėti joms prie to kopti. Per praeitus metus mes nemažai jas pakrutinom ir nemažai geras moteris užgavom su nurodymais apie dulkes ir nevalumą stubose. Daugelis net supyko, žinoma, bet kitaip nė negalima — reikia susipykti ir ant teisybės vėl susitaikyti, tada tik galim iš savo vargų išsiliuosuoti. Prabėgs keli metai mūsų seseris turės pakilti prie mokslo, sustiprės draugystės, ims rūpintis apie išplatinimą lietuviškos moteriškos rašlavos, dirbs vienybėje ir nuveiks didelius darbus. Tą galima aiškiai suprasti, jog mūsų tauta eis pėdom kitų tautų, nes paskutiniai dveji metai parodė, kaip mes greitai galim nuokti ir pasivpti mus seniai pralenkusias tautas. Iškovojus nuo caro liudybę drukuoti laikraščius Lietuvoje; į porą metų pasirodė didelės permainos: žmonės pradėjo susiprasti, burtai visoki nykti, žodžių sakant kozną gauta gromata iš Lietuvos parodo laipsnišką kylimą mūsų brolių prie mokslo. Taigi brangios seseris darbuokimės ir toliau nežūrėdamos, kad mūsų darbas būtų ir šlubas ir nepilnas, ir dar kaip kam ir nepatiktų, ant to nežūrėkim, nes matom, kad niekas dėl mūsų nedirbs. Prabėgs keli metai, tada džiaugsimės iš savo darbu. Tarpe moterų reikia drūtos agitacijos, ir agitatoriai turi būti pačios moteris. Reikia darbuotis, kad pertikrinti mūsų seseris, jog kuopumas yra geriausia gyduolė; supratimas rašto ir naudojimas jo didina smegenis motinų ir vaikų ir kelia prie geresnio stovio; toliau insiiterasavus į politiką, atrakina duris į laisvę. Linkiu jumi brangios seseris žengti į Naujus Metus su gerais norais ir darbais.

Smetonines sardindinkos.

Nuo dėžiukės sardinkų, reikia išimti kaulus iš sardinkų ir sutrint. Sušildyk 4 šaukštus sviesto, pridėk ketvirtą dalį senos duonos trupinių ir vieną puoduką pieno; pridėk 2 drūtai virtus kiaušinius, smulkiai sukaptus ir sudėk sutrintas sardinkas, apsūdyk su druska, pipirais, pabrika ir duokite valgyti, karštą uždėjus ant pakepėtų riekučių duonos.

Nuo nerviškumo ir nemiegojimo naktį.

Paimk marių druskos (sea salt) 4 uncijas, spirito aminijos 2 uncijas, kamparinio spirito 2 uncijas, čysto alkoholio 8 uncijas ir karšto vandens 1 kvortą. Išmaišyk marių druską, tegugul ištripta šiltam vandenyje ir tegul ataušta, kaip atauš, supilk kitus viršui minėtus daigtus į krūvą ir drūčiai sumaišyk kratydama butelį. Eidama gulti apšlapik visą kūną tuo vandeniu ir drūčiai nubrūžik su abrusu ir teip padarius gerai miegosi.

Pyragaičiai.

Pusę puoduko sviesto, vieną puoduką cukraus, 2 puodukų miltų 1 ir pusę lygmaus šaukštų kepamos sėdės ir vieną šaukštuką smoko, (smoku, aš vadinu kvapsnį, kvapsnių yra visokių; kaip ve lemons, vanilės ir t. t., sumaišyk viską, iškočiok, padaryk į pyragaitčius ir kepk karštam pečiuje, gardus.

Aukos Revoliucijai.

Keli draugai buvo susirinkę pas Kaz. Mockevičių ir besikalbėdami užmanė sumesti auką už laisvę Lietuvos. Aukavo šie: po 50 c. Ign. Palšaukas, P. Lilaitis, V. Lilaitis, J. Valtis, A. Bekampis; po 25 c. A. Milevičienė, A. Milius, O. Mockevičienė, A. Mačanskis, V. Bitanaitis, teipgi B. Mockevičia 31 c., Kaz. Mockevičia 40 c. Viso surinkta \$5.21 c. pinigai priduoti Bostono rev. kom. Ig. Palšaukas.

— o —

Aukos ant baltiaus. Ant Suvienytų draugysčių baltiaus So. Bostone, Mass. Baltius buvo labai gražus, tik radosi žmonių, kurie tvarką maišė, vienok ką padarysi. Matukaitis visą vakarą sakė koki pamokslą, ir žinoma klausytojų nestokavo. Baltiaus gaspadorius po kelis kartus liepė eiti šalin, bet jis visgi neklusė. Antgalo jis užsimanė aukas rinkti ant naudos muzikantų, na ir surinko \$3.70 centų, bet muzikantai visus tuos pinigus atidavė ant revoliucijos, prie tų prisidėjo Leonas Griktas 1 dolerį, A. Bagutskis iš Taunton, Mass. vieną dolerį, Franas Griktas vieną dolerį, ir iš viso pasidarė \$6.70. Nors veliau buvo prakalbos, bet nerinko viešai aukų, nes žmonės buvo sumaišyti su Matukaičio pamokslu ir užmanymu.

Rodos koznam lietuviui dabar verta suprasti, kad aukos labiausia reikalingos dabar ant revoliucijos reikalų.

Tie \$6.70 priduoti Bostono Rev. Komitetui.

Buvęs ant baltiaus.

Ką mes veiksime toliau.

— o —

Jau seniai bemislinant apie karę darbininkų su caru visoje Rosijoje ir Lietuvoje puolė į galvą mislįs, ką gi mes darysim čionai būdami. Ir šiandien kada gavau gromatą nuo draugo, visai ta patį mislijančio pasiryžau ir kitim pranešti. Manonuoome nėra yra tokia: man matosi, jog negana, kad mes renkam pinigus nuo žmonių ir siunčiam, gelbstim kovojančius mūsų brolius, bet jau reikia ir patiems į karę rengtis. Kaip matysi iš viso padėjimo Rosijoje, tai viskas tuo laiku maišosi iš vieno, kova varoma koznam mieste tarpe caro lojalistų ir skurdžių darbininkų, bet jeigu teip tvirtai darbininkai pasilaikys, tai tuojau bus užimtos nekurios vietos, ir karė užgims manievriskoji, tada jau reiks pajiegti labai daug. Kaip kova eina dabar, tai pulke darbininkai netiek gėsi, gali padaryti, kiek pasiekisė su viena nuomone imti caro galybę iš visų šalių, labiausia kalbėti kareivius prie žmonių šono, o kurie neklauso tuos laikyti už priešus, ir kaip su priešais elgtis. Kada nors vieną provinciją, vieną gubernę darbininkai apimtų, tada jau reikalinga jiems pagelba. Ar gi mes čionai Amerikoje smaksosim nosi pakabinę būdami tiek nuostakriausti, tiek naaliti, jog ašaros koznam rita, o žmonių mūsų visus vargas, parūpintus per tą molochą — Dievą, tį-carą, kuris tik krauju ir gyvastimi mito mus ir mūsų tėvų. Gyvenimas mūsų šaliai, kaip mes esame atskirti ir išvaikyti po visą pasaulę, atskirti nuo tėvų, brolių, seserų ir prigimtos šalies, o mūsų mes negalėsime kentėti neprisidėję prie tos kovos, ir neatlyginę mūsų kankintojam. Mūsų priderystė yra iš laiko susizinoti su draugais, kurie tą patį mislini ir rengtis į karę. Žinoma, tai prabėgs, pavasara turėsime atnešti carui tikrą prapūtį. Jisai turės amžinai prasmę, ti, o Rosija ir kozną turės. Dabar tūkstantčiai mūsų vyrų kasdien darosi karkais revoliucionieriais Rosijoje; nors vieni krinta, bet kiti su didesne pagieža stoja į jų vietas, taigi nėra ką atsigyti, kad caras galės išlaikyti ir numalšyti žmones. Pajiegti plaukia iš visų šalių stancijais, žodžiu sakant, patogiausia valanda mūsų tautai išsiliuosuoti. Laikas mumi pradėt organizuotis ir nors kiek pasimokyti su mus kieta. Dabar laikas pajudinti mūsų amerikoniškus turčius, mes turim jiems kaip norą įduoti tautišką dvasią, kad prisidėtų su pinigiska pagelba. Kaip te nebūtų, bet šitą klausymą turim paimti ant kamantinėjimo, nes tada nebus laikas, kaip pamatysim lenkus, zyds ir kitus einant per kalnus, o mes dar tik aukas rinksim. Ką jūs draugai sakote ant to?

Meldžiu

Brangūs tautiečiai, širdingai meldžiu visų, kurie gaudate gromatas iš tėvynės, ir kuriose bus paminėta šis beiktas iš atsitikimų, straikų bei aplankymo cicilikų, prisijunkite į „Keleivio“ redakciją.

Paskutiniame mėnesio esai labai įspūdinę ir patėbėtinose nuomonėse tie vargai mūsų broliai turi, kurie nesupranta, kas tai yra ta revoliucija, nė už ką žmonės kariauja. Širdingai meldžiu visas tokias gromatas man prisijusti tą darydami daug gero padarysite dėl tautos naudos.

Keleivis.

Vilniaus Seimas.

4 gruodžio Vilniuje prasiėjo Seimas Lietuvių, žmonių privažiavo labai daug; visos Lietuvos partijos turėjo savo atstovus tokius:

D. Basanavičius (nepartijinis).

Int. Kairys, Liet. Soc. Dem. Partijos.

P. Smetona, Liet. Dem. Part.

Kun. Prof. Bučys, Krikščionių Dem. Part.

P. Stankūnas, Ukinių atstovas.

Selmo kalbose pirmiausia palieta politikiškus ir ekonomikiškus klausimus. Ukinių koznas reikalavo, kad būtų išdalinti karališki dvarai ir gijos padalita vargsam žmonėms; grafinimo užgrobtų žemių ir baznytinio turto lenkmečio laikuose; teipgi grafinimo dvarų lenkmetyje konfiskuotų jų savininkams arba jų įpėdinams.

Reikalauta Lietuvai autonomijos — savvaldybės. Nutarta baikotuoti rusiškas mokyklas ir rusiškus valdininkus, t. y. varyti lauk iš Lietuvos pravoslavus uctelius, kancelarijų raštininkus ir kitus rusus.

Apie aukas.

Aukų rinkimas revoliucijai ir abelnai lietuviškiems reikalams tarp Amerikos lietuvių eina, organizant labai stipnai, o tas vis dėl kilusių tarp rinkėjų vaidų. Kad vaidų nebūtų, be abejonės, aukų būtų kur-kas daugiau. Taigi būtinai mums reikia paliauti nesutaikavus tarp savęs o visą užsiedimą ir visas pajiegti atkreipti prieš abelną mūsų priešą maskolius.

Telegramai pereitą ir šią nedėlia daneša, kad mūsų broliai latviai jau atvirai sukielo ir turi savo rankose visą Latviją, išskyrus didesnius miestus.

Tie pat telegramai paduoda žinią, kad prie latvių jungiasi ir estai, finiška giminė, gyvenanti į šiaurį nuo Latvijos.

Lietuviai teip pat bruzda ir nerimauja, ir rusai mislini, kad lietuviai vienyti su latviais. Kauno gubernėje keliose vietose jau buvo sumatimai, kaip ve Staliuose, Kaune. Kauno apygardos ukiniškai suėgino garsų Paistlio klostorių ir jame kelis zokoninkus. Daug žmonių Kauno ir Suvalkų gubernė, dėl straikų ir visokių sumišimų neteko duonos, neturi kūro, nė prieglaudos. Visur reikia paselpos ir aukų.

Taigi, ištiesų, mums Amerikos lietuviams gėda yra dabar vaidytis ir tarp savęs erigeliuotis, kada mūsų broliai kenčia ir visomis pajiegomis stengiasi gelbėti tėvynę. Reikia vienytis ir rinkti aukas. Kaip tai būtų grazu ir išmintinga, kad visos mūsų partijos mokėtų sueiti į kru-

va, kad išrinktų vieną, na ant visos Amerikos Komitetą, kurs teipgi susidėtų iš ypatų perstancijų visas partijas. Tada aukos plauktų daug gausiau nė dabar ir visų partijų reikalams tektu daug daugiau nė dabar tenka.

Jeigu mokėtume sueiti į vienybę, tai tuom parodytume svetui da tą, kad mes, reikalaudami Lietuviai patvaldytės ištiesu jos esame verti, nes mokame valdybes ir sutikmeį gyventi.

KELEIVIS.

Kalėdos gražios
Jau praėjo,
Visi linksminosi,
Kas tik galėjo;
Turtingi ponai
Ir vargšai urvuose,
Buvo nepamiršti
Ir tie kaliniuose;
Visi gavo turkės
Ir stiklą degtinės,
Kad palengvėtų
Visiem ant krūtinės.
Koznas savo draugui
Dovanas davė,
Linksmų Kalėdų
Vienas kitam sakė.
Saulutė švietė,
Rodos auksinė,
Diena buvo linksma
Kaip sidabrinė.
Rūbai gražiausiais
Koznas save puošė,
Kad pasirodyt,
Koznas tik ruošė.
Vieni medelius
Savo vaikam kaisė,
Kiti ekspresą
Po gatvės vaikės;
Rekdami John!
Vatstumet vit ju,
Kodėl alyus
Neatveži ant Kalėdų.
Ar nori biznį
Dėl savęs pagadyt
Į nelaimę
Save nuvaryt.
Aš jaučiu, jog buvo
Buntų ir revoliucijų
Veliau pranešiu
Visokių rezoliucijų.
Kaip kur ir pūsle
Dar reiks nusinėsti
Ir per kuprą
Reiks gerai užvezt.

Juokai.

Biliskų Lango sūnus parėjęs namo iš kariumenės rado savo motiną numirusią; na, ir žinoma, kaip kareivis parodė savo drūtą širdį: visai neverkė; dar pasakė, jog jis netokių atsitikimų ant svieto matė, o jam reikėjo iškęst. Apsisveikino su šeima, apsidarė po kampus ir norėjo šnėli nusivilkt, bet viena iš merginų patarė, kad eiti į kamara ir tų nusirengtų. Kamaroje senis Langas lupavė ant sėrmėnų, ir kada nulupo iki pusiai, kas zin kas pašaukė, kad eiti į lauką kas zin ko. Senis paėmė liktarną, avė palikęs kabančią, pats išėjo. Į tą tarpą sūnus atėjo nusirengti, ir kaip atėjo patamsėje, užėjo tiesiog ant avies. Langutis nosė bakstelėjęs į šiltą avimislino, kad baidykla, dėlto kaip kareivis griebė į glėbį, ir sučiupęs vilną, ištikro mislino — baidykla; iš visu pajiegtu stūmė jis avį, bet nieko nepadaręs, pradejo rėkti, ir kada atbėgo mergos su šviesa, Langutis net parašė danavo iš gėdos, nes pats save stumiant avį.

